

Druhy ptáků

Ptáčnicková Ivana

Hrabaví

Hl. znaky –

- hlava – malá, na temeni hřebínek, pod zobákem lalůček
- zadní končetiny – silné – chůze + hrabání (u kohoutů ostruha)

Zástupci

- Kur domácí (kohout a slepice)
- Krocan divoký (krocan a krůta)
- Koroptev polní (ohrožená, chráněná)
- Křepelka polní (vzácná, chráněná)
- Bažant obecný (lovný pták, ubývá)
- Tetřívek obecný

Kohout a slepice – kur domácí

Krocan divoký a krůta divoká

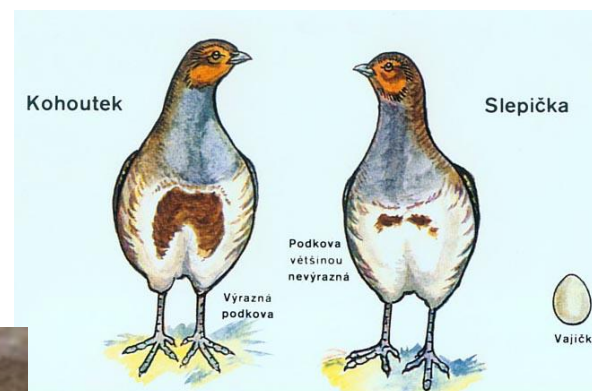
- nejtěžší hrabavý pták
- divoce žije v lesích Severní Ameriky,
- samici se dvoří roztahováním ocasních per, svěřováním křídel a hlasitým hudrováním
- hnízdo je jednoduchý důlek v zemi vystlaný listím, skrytý v křoví
- mláďata jsou nekrmivá, ochmýřená a už druhý den opouštějí hnízdo
- pohlavně dospívají druhý rok, krocan se může dožít až 12 let. .

Koroptev polní

- něco větší než holub, zavalitá, s krátkým ocasem a nohama
- tváře a hrdlo jsou oranžovohnědé, hrud' jemně popelavě šedá,
- břicho bělavé s nápadnou podkovovitou černavě hnědavou skvrnou
- pohlaví jsou podobná, samec se liší sytější zbarvením s výraznější kresbou a větší skvrnou na břiše.
- dříve hojná, dnes vzácná CH

Křepelka polní

- zavalité tělo s malou hlavou, krátkýma nohama i ocasem a
- zakulacenými, poměrně dlouhými křídly.
- Na hlavě má výrazné malé oči a silný, lehce zahnutý zobák
- délka těla 18–22 cm a hmotnosti 91–130 g. Je
- nenápadné zbarvení – světlehnědá se světlejším břichem
- peří na hřbetě je pokryté tmavohnědými skvrnami, na
- bocích má bělavé proužky, na hlavě bývá vyvinuta tmavá „čepička“.
- samci mají černý pruh uprostřed hrdla
- hlas – bývá reprodukován jako „pět peněz“, ozývá se i za noci.

Bažant obecný

- výrazně vyvinutý pohlavní dimorfismus ve velikosti i zbarvení.
- kohout dorůstá délky 75–90 cm, z toho však připadá až 40 cm na ocas,
- slepice měří 55–70 cm a ocas má daleko kratší, asi 25 cm
- hmotnost dosahuje 1,2–1,9 kg, kohouti mají větší hmotnost než slípky

https://www.wikiwand.com/cs/Ba%C5%BEant_obecn%C3%BD

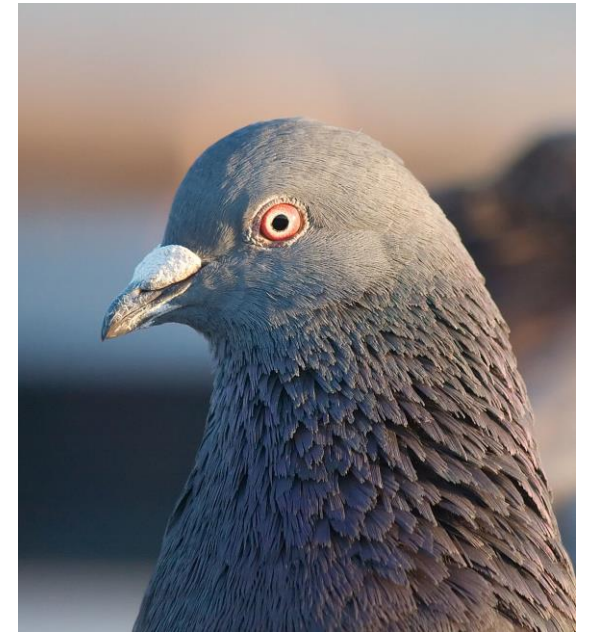

Tetřívek obecný

Měkkozobí

- Hlavní znaky
 - krátký zobák, na jeho kořeni měkká část = ozobí
 - ptáci krmiví – mláďata holá (rodiče je krmí)
 - dobří letci – poštovní holub
 - řada vyšlechtěných druhů, bílý holub – symbol míru
- Zástupci
 - Holub hřivnáč – divoký druh, stěhovavý
 - Hrdlička zahradní – ve městech a parcích, není stěhovavá

ozobí

Holub hřivnáč

Hrdlička zahradní

Vrubozobí

Hlavní znaky

- středně velcí až velcí ptáci
- zobák – na okraji **vroubkovaný**
- mezi prsty – **plovací blána**
- plavou i létají
- nesmáčivé peří
- nekrmiví

Zástupci

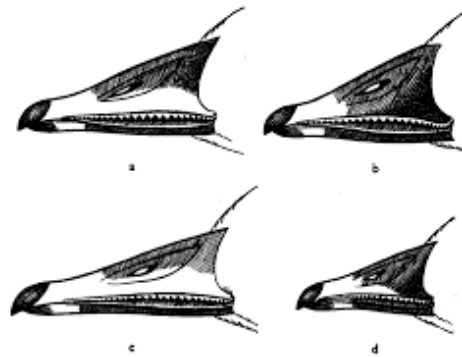
Kachna divoká

Kachna domácí

Husa velká

Husa domácí

Labuť velká

Kachna divoká

Kachna domácí

Husa velká

Husa domácí

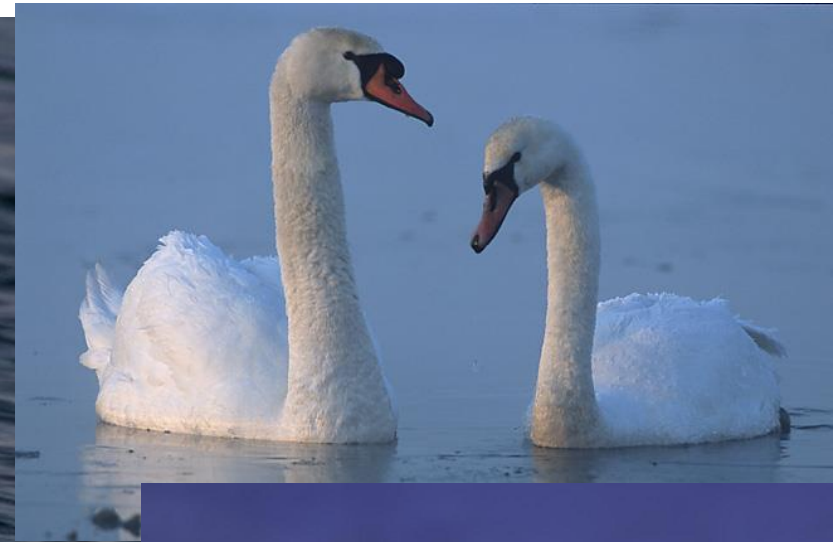
Ve středověku měly husy velký hospodářský význam, jako zdroj levného masa.

Husa se tradičně pekla na den sv. Martina, ale také na Vánoce, její peří se používalo na písářské brky i opeření k šípům, prachovým peřím se plnily podušky.

Zvláště proslulé bylo české peří. Peří se škubalo zabitým husám, ale také živým husám a před použitím se muselo drát.

Labuť velká

Brodiví

Hlavní znaky

- dlouhé nohy
- dlouhý krk
- dlouhý zobák

Zástupci

Čáp bílý CH

Čáp černý CH, vzácný

Lyska černá

Racek chechtavý

Čáp bílý

- tažný pták se zimovišti v subsaharské Africe a jižní Asii
- v posledních letech přibývá také případů přezimování v Evropě (např. ve Španělsku, Francii, Bulharsku) a na Blízkém východě, což bývá připisováno mírnějším zimám a také větší potravní nabídce.
- hnízdí jednotlivě nebo ve volných koloniích v otevřené zemědělské krajině s přístupem k bažinatým říčním břehům, mokřadům a zaplavovaným územím, na komínech
- na hnízdiště obvykle jako první přilétá koncem března nebo začátkem dubna samec, který obsazuje pokud možno loňské hnízdo a hájí ho před ostatními samci.
- po přiletu samice se na něm oba ptáci zdraví hlasitým klapáním zobákem

Čáp černý

Lyska černá

Racek chechtavý

Tučňáci

- Tučňáci druhotně ztratili schopnost letu díky změnám, které z nich udělali výtečné plavce a potápěče.
- Mají zavalité válcovité tělo a pohybují se pomocí křídel podobných ploutvím. Nohy jsou při plavání používány pouze jako kormidlo.
- Protože nepotřebují snižovat hmotnost kvůli letu a naopak se potřebují potápět, nemají duté kosti.
- Aby ve studených vodách i mrazech na souši udrželi teplo, vyvinula se jim silná vrstva podkožního tuku (stejně jako všem vodním savcům; tučňák o váze 5,8 kg má 2,6 kg tuku) a velmi husté peří po celé těle, navíc pečlivě promašťované.
- Jednotlivá pera jsou velmi krátká a pevná a připomínají spíše šupiny. Protože je pro ně dokonalý tělní pokryv velmi důležitý, nepelichají postupně, ale vždy jednorázově v období, které tráví na souši.
- Tučňáci mají poměrně uniformní zbarvení. Je to dáno životem ve vodě, kdy bílá spodina těla není proti lesknoucí se hladině vidět a umožňuje nepozorované přiblížení ke kořisti, zatímco tmavý hřbet napomáhá rychlejšímu ohrání na slunci.
- Protože v mořské vodě je rozpuštěno mnoho soli, musí se jí tučňáci (stejně jako všichni mořští tvorové) zase zbavit. K tomu slouží supraorbitální žláza, jejíž vývod ústí do nosní dutiny a koncentrovaný roztok soli pak odkapává ze špičky zobáku. Zobák je ze stran smáčklý s rohovitými deskami na povrchu.

Tučňáci

Tučňáci císařští

